

РЕШЕНИЕ

№ 310

гр. Видин, 31.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВИДИН, I СЪСТАВ ГО, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниел Н. Д.

при участието на секретаря СЛАВИНА Ж. СЛАВЧЕВА
като разгледа докладваното от Даниел Н. Д. Гражданско дело №
20221320101801 по описа за 2022 година

Делото е образувано по искова молба от Ц. Д. Б. от гр. *****,
ЕГН ***** против „СОВА-7“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и
адрес на управление: гр. Видин, ул. „Княз Александър Батенберг” № 2, ет. 1,
ап. 9, с която са предявени обективно съединени иски с правно основание
чл. 128 и чл. 224, ал. 1 от КТ.

Твърди се, че ищецът е работил по трудово правоотношение в
ответното дружество „СОВА-7“ ЕООД, при условията на сключени между тях
последователно Трудов договор № 1/ 04.01.2018 г. за периода от 05.01.2018 г.
до 07.12.2020г. и Трудов договор № 44/ 17.05.2021 г. за периода от 18.05.2021
г. до 01.02.2022 г. на длъжността „охранител“, с място на работа: гр. Видин.

Сочи се, че във връзка с осъществяваните от него трудови функции са
му изплащани на части и със закъснение месечните трудови възнаграждения
по всяко от трудовите правоотношения, като към момента все още не са му
заплатени в цялост всички дължими суми по всяко от тях.

Излага се, че към настоящия момент на ищеца не са му заплатени и
остават да му се дължат:

1) Дължимото му се нетно трудово възнаграждение по Трудов договор
№ 1/ 04.01.2018 г. за периода от 20.08.2018 г. до 07.12.2020 г.

2.) Дължимото му се нетно трудово възнаграждение по Трудов договор

№ 44/ 17.05.2021 г. за периода от 18.05.2021 г. до 31.01.2022 г., както и дължимото му се обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224, ал. 1 от КТ.

Посочва се, че въпреки отправената от ищеца покана към работодателя за заплащане на полагащото му се трудово възнаграждение, до настоящия момент ответникът не е заплатил съответните суми., т.е. налице е неизпълнение на основното задължение на работодателя за изплащане в установените срокове на уговореното трудово възнаграждение за извършената работа, визирано в чл. 128 от КТ.

След допуснато изменение на исковите претенции се иска от съда да постанови решение, с което да осъди ответника „СОВА-7“ ЕООД да заплати на ищеца Ц. Д. Б. следните суми:

1. На основание чл. 128 от КТ, сумата от 2551.64 лв., представляваща нетен размер на неизплатените му трудови възнаграждения съгласно Трудов договор № 1/ 04.01.2018 г. за периода от 20.08.2018 г. до 07.12.2020г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда – 19.08.2022 г. до окончателното ѝ плащане;
2. На основание чл. 128 от КТ, сумата от 1758.26 лв., представляваща нетен размер на неизплатените му трудови възнаграждения съгласно Трудов договор № 44/ 17.05.2021 г. за периода от 18.05.2021 г. до 31.01.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда – 19.08.2022 г. до окончателното ѝ плащане;
3. На основание чл. 224, ал. 1 от КТ, сумата от 208.44 лв., представляваща обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск от Ц. Д. Б. по трудовото му правоотношения съгласно Трудов договор № 44/ 17.05.2021 г., ведно със законната лихва върху същата сума, считано от предявяване на исковата молба в съда – 19.08.2022 г. до окончателното ѝ издължаване.

Претендират се и направените по делото разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК от ответната страна не е постъпил отговор на исковата молба. В съдебно заседание процесуалния представител на ответника оспорва исковите.

По делото са събрани писмени доказателства, назначена и изслушана е

съдебно-счетоводна експертиза и допълнителна такава.

С оглед данните по делото, Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от представените по делото преписи от трудови договори № 1/04.01.2018 г. и № 44/17.05.2021 г., ищецът е работил в ответното дружество на длъжността „охранител”, като Трудов договор № 1/04.01.2018 г. е прекратен на 07.12.2020 г. със Заповед № 1/07.12.2020 г., издадена от управителя на „СОВА – 7“ ЕООД, а Трудов договор № 44/17.05.2021 г. е прекратен на 01.02.2022 г. със Заповед № 1/01.02.2022 г., издадена от управителя на „СОВА – 7“ ЕООД. По отношение на тези обстоятелства, няма спор между страните.

Вещото лице по назначената съдебно-счетоводна експертиза и допълнителната такава, които Съдът възприема като обективно и компетентно изготвени, не са оспорени от страните и дава заключение за размера на неизплатените трудови възнаграждения за процесните периоди и за дължимото се обезщетение за неизползван от ищеца платен годишен отпуск.

В съдебно заседание на 02.03.2023 г., процесуалния представител на ищеца е поискал и е допуснато изменение на размера на предявените искове, като е посочил също така, че сумите се претендират в нетен размер.

При така установената фактическа обстановка Съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 124 от КТ задължението на работодателя по трудовото правоотношение е да заплаща възнаграждение на работника или служителя за извършената работа, а според чл. 128 от КТ той е длъжен да прави това в установените срокове. Същото се дължи и на основание чл. 242 от КТ, според който положеният труд по трудово правоотношение е възмезден.

Безспорно се установиха наличието на трудови правоотношения за процесните периоди между ищеца и ответника, които са прекратени със Заповед № 1/07.12.2020 г. и Заповед № 1/01.02.2022 г., издадени от управителя на „СОВА – 7“ ЕООД.

В случая, съгласно основното и допълнителното заключение на вещото лице, е видно, че размерът на неизплатеното нетно трудово възнаграждение

на ищеца за исковия период от 20.08.2018 г. до 07.12.2020 г. е в общ размер на 2551.64 лв., размерът на неизплатеното нетно трудово възнаграждение на ищеца за исковия период от 18.05.2021 г. до 31.01.2022 г. е в размер на 1758.26 лева, обезщетението по чл. 224 КТ е в нетен размер от 208.44 лв. за 14 дни платен годишен отпуск.

Във връзка със заключенията на вещото лице и с оглед обстоятелството, че ответникът не е ангажирал доказателства, че е изплатил дължимите суми на ищеца в установените срокове, което е в негова тежест да установи, Съдът приема, че трудовото възнаграждение и обезщетението по чл. 224 от КТ се дължат от работодателя.

При това положение предявените искове по чл. 128 и чл. 224, ал. 1 от КТ са основателни и следва да бъдат уважени.

Ищецът в исковата си молба претендира заплащане на разноски, но по делото не са представени доказателства за сторени от същия разноски за адвокатско възнаграждение, поради което такива не следва да му се присъждат.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд - Видин направените по делото разноски в размер на 120.00 лева - възнаграждение на вещо лице, както и държавна такса върху исковите в общ размер на 180.73 лева.

На основание чл. 242, ал. 1 ГПК следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта на присъдените суми за трудово възнаграждение.

Воден от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „СОВА-7“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. „Княз Александър Батенберг” № 2, ет. 1, ап. 9, да заплати на Ц. Д. Б. от гр. *****, ЕГН ***** общата сума от 2551.64 лева /нетен размер/, представляваща неизплатени трудови възнаграждения на ищеца за периода от 20.08.2018 г. до 07.12.2020 г. и сумата от 1758.26 лева /нетен размер/, представляваща неизплатени трудови

възнаграждения на ищеца за периода от 18.05.2021 г. до 31.01.2022 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 19.08.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „СОВА-7“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. „Княз Александър Батенберг” № 2, ет. 1, ап. 9, да заплати на Ц. Д. Б. от гр. *****, ЕГН ***** сумата от 208.44 лв. /нетен размер/, представляваща обезщетение по чл. 224 от КТ за 14 работни дни съгласно Трудов договор № 44/17.05.2021 г., ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба - 19.08.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА „СОВА-7“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Видин, ул. „Княз Александър Батенберг” № 2, ет. 1, ап. 9 да заплати в полза на бюджета на Съдебната власт по сметка на Районен съд - Видин, държавна такса в общ размер на 180.73 лева, както и сумата от 120.00 лева - разноски за възнаграждение за вещо лице.

ДОПУСКА, на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта на сумите от 2551.64 лева и 1758.26 лева.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд - Видин в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Видин: _____